

45de Møde.

Tirsdag den 5. December, Kl. 1.

Formanden: Ved Skrivelse af 2. ds. har jeg fra Justitsministeren modtaget Meddelelse om, at han agter i Landstinget at fremsætte Forslag til Lov om Udførelse af Notarialforretninger paa Færøerne.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

Paa Formandens Forslag valgtes: *Kvist, L. Rasmussen, Nielsen-Kirkelund, Thomas Larsen, Meyer, J. J. Jensen og Emil Petersen.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Beslutning vedrørende Genopførelsen af Christiansborg Slot.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Svend Høgsbro*): Dette Forslag er jo i Modsætning til de fleste af dem, der forelægges for Rigsdagen, ikke en Begyndelse, men en Afslutning. Det er en Afslutning paa det Lovgivningsværk, vi toge op for to Aar siden, og det vil maaske derfor være rigtigst — saa meget mere, som der ikke har været Lejlighed for mig til ved Fremsettelsen af dette Forslag at ledsage det med nogle Bemærkninger — at aabne denne Forhandling med at minde om, hvad det var, man for to Aar siden fastslog med Hensyn til denne Sag. Det vil da blive klarere for os, hvor det er, vi ere bundne, og hvor vi staa frit.

Jeg ønsker dog, inden jeg gaar over til dette: hvad det var, vi for to Aar siden fastslog, at minde om, at selv den Gang stode vi ikke paa bar Bund. Det var ganske vist forsaavidt en Begyndelse, som vi ikke stode bundne ved noget tidligere, men vi stode dog forsaavidt ikke paa bar Bund, som der jo var gaaet mange og lange

Forhandlinger i Forvejen om, hvorledes man hensigtsmæssigst burde løse det Spørgsmaal, som opstod, da det gamle Christiansborg afbrændte den 3. Oktober 1884. Mange vare de Forsøg, som i de forløbne 19 Aar vare gjorte paa at komme til Enighed om, hvorledes Slottet skulde genopføres. I mange forskellige Retninger vare Tankerne gaaede; mange forskellige Projekter vare fremkomne. Alt dette havde man bag sig, da man i 1903 endelig skred til at tage en Beslutning. Jeg vil saaledes minde om, at det første, man fra Regeringens Side efter Slotsbranden gjorde, jo var at tilkalde den berømteste dalevende danske Arkitekt Theophilus Hansen fra Wien. *Dansk* kan man vel nok kalde ham, da han var Dansk fra Fødslen af. Han fremsatte saa det Forslag, at man skulde skille Kongens og Rigsdagens Lokaler ad, saaledes at Kongen skulde være ene om Christiansborg, medens Rigsdagen skulde have sit eget Hus omtrent der, hvor det ny kongelige Bibliotek nu ligger. Dette Forslag forelagde Regeringen saa i Begyndelsen af 1885 for Landstinget, men det mødte en afgjort og bestemt Modstand i Landstinget, til Trods for den overordentlige Autoritet, hvormed Forslaget var underbygget, idet det bar Theophilus Hansens Navn, og til Trods for, at det var en af Landstinget stærkt støttet Regering, der fremsatte Forslaget. Man vilde ikke have Rigsdagen skilt fra Christiansborg, og man afsluttede derfor den Gang Sagen med en Opfordring til Regeringen om at komme med et nyt Forslag, udarbejdet om muligt ogsaa af Theophilus Hansen, men paa det Grundlag, at det holdtes sammen, som havde været sammen paa det afbrændte Slot.

Regeringen henvendte sig da paa ny til Theophilus Hansen, men han erklærede, at det var en uløselig Opgave. Han kom igen med det samme Forslag, og atter forelagde Regeringen det for Landstinget. Men Landstinget var lige ubøjeeligt. Det sagde Nej, det vilde have det alt samlet paa Christiansborg. Man ændrede Forslaget til en Bevilling til Afholdelse af en Konkurrence paa dette Grundlag. Dermed gik Sagen til Folketinget, der sluttede sig til Landstinget. Saa udkom med kongelig Stadfæstelse Loven af 1. April 1887, som gik ud paa, at der skulde affoldes Konkurrence paa det Grundlag, at de Institutioner, som havde været i det gamle Slot, ogsaa skulde have Plads i det ny. Man fastslog tillige, at Fløjen mod Slotspladsen